

Tante Hertha

Nr. 268, 24. årgang, januar 2021





Kalvene hygger sig (Foto: Stine)

Tante Hertha er Hertha Levefællesskabs informationsblad, som udkommer ca. d. 1. i hver måned. Redaktør: Allan Elm. Redaktionsudvalg: Helle Hansen, Per Clauson-Kaas, Ole Wadsholt og Anne-Lene Jappe.

Folk, som ikke er bosiddende i Hertha og som ønsker at abonnere, kan henvende sig til redaktøren på tlf. 3840 3401 eller pr. mail.

Referater o.lign. som ønskes bragt, forudsættes af redaktionen at være klare og egnede til offentliggørelse!

Deadline for stof til bladet er d. 20. i måneden før. Sendes til: tante@hertha.dk eller i postkassen Landsbyvænget 2A, mærket 'Tante Hertha'.

Stof, som kommer efter deadline, kan ikke garanteres bragt!

Tante Herthas mail-adresse: tante@hertha.dk.

KALENDER PÅ HERTHAS HJEMMESIDE www.hertha.dk opdateres løbende. Hertha er på Facebook (bestyres af Anne-Lene)

Redaktionelt: I anledning af årsskiftet har redaktionsgruppen valgt at gå over til et lidt større format, således at de mange billeder, der (heldigvis) kommer redaktionen i hænde, kan præsentere sig lidt bedre.

På et lidt senere tidspunkt vil vi ligeledes ændre lidt på selve layoutet...

Forsidefoto: "Juletræet" på rondellen ved afviklingen af det traditionelle julespil. Mon det er den store Saturn-Jupiter-konjunktion, der kan anes ude til højre...? (foto: Peter K)

HerthaKalender

Januar 2021

Værkstederne åbner d. 4. januar. I første uge efter ferien er værkstederne inddelt efter huse.

Torsdage kl. 15-17. Café Hertha åben (for interne - se nedenfor)

Vær opmærksom på, at nogle arrangementer kan være aflyst (eller alligevel finde sted) i takt med ændring af corona-regler, efter redaktionens afslutning. Følg med på www.hertha.dk/kalender og i mails i herthagooglegroups.

Kom indenfor - jeg har sat kaffen over...

Velkommen til endnu et hyggeligt arrangement i vores nye cafe.

NU serverer vi endelig den første kop kaffe og (forhåbentlig) hjemmebagte lækkerier - foreløbig dog kun for interne i Hertha.

Caféen har til en start åbent alle fire torsdage i januar fra kl. 15-17, og vi glæder os til at byde dig indenfor.

Husk at forholde dig til retningslinjerne - de vil tydeligt være markeret ved indgangen.

Der vil den første torsdag i januar også være mulighed for at booke i kalenderen til fremtidige arrangementer, få instruks i brug af køkkenet og høre om vores kommende planer for lokalet.

Stempelkaffe af nykværrede bønner vil koste 10 kr. og kage lækkert hjemmebag 15 kr.

På hyggeligt gensyn cafégruppen

Louise G, Katja, Mattias, Søren C, Hanne og Anne & Anne-Lene

Indhold i dette nummer:

Per blev overrasket...	s. 4	En julefortælling, 2. del.	s. 10
Mit Hertha	s. 5	Nyt fra Bofællesskaberne	s. 14
Fra julespillet	s. 6	Herskind - årets landsby	s. 15
Brev fra Helle og Søren	s. 7	Nyt fra landbruget	s. 16
Julespil i coronaens lys	s. 8	Referater	s. 17
Brev fra Rita	s. 9	Månedens kunstværk	s. 18
		Guldorn	s. 20

Handicappprisen 2020: Per Clauson-Kaas blev overrasket

Handicappprisen 2020 i Skanderborg Kommune gik til ildsjælen, der har fulgt Hertha Levefællesskabet siden starten

Der sitrede en spænding mellem de specielt indbudte gæster i Herskind Forsamlingshus torsdag eftermiddag 3. december. For hovedpersonen Per Clauson-Kaas var endnu ikke dukket op, men blev lokket dertil under påskud af, at han skulle til et vigtigt møde med nogle fonde.

Overrasket i døren

"Hvad sker der?" lød det fra den 72-årige ildsjæl, da han stille kom ind i salen – men for at modtage Handicappprisen 2020 fra Skanderborg Kommunes Handicapråd.

Det var formand for Landsbyrådet i Herskind Anna Margrethe Kristensen, som havde indstillet Per Clauson til prisen, der udover blomster og hæderen også omfatter et kontantbeløb på 5.000 kroner. "Prisen gives for dit engagement i Hertha Levefællesskabet, som du har deltaget i siden starten i 1996," lød det i indstillingen.

Omvendt integration

Per Clauson-Kaas kom til Østjylland i 1987 efter arbejde med handicappede på Syd-sjælland.

"Jeg havde en tanke om at skabe omvendt integration. At normale integreres i de udviklingshæmmede, som har et kæmpepotentiale til at skabe liv i det lokalsamfund, hvor mange praktiske funktioner ikke lænere varetages."

Han mødte på sine første ture til Skanderborg Karen Lindemann, der var konsulent i amtets botilbud. "Og jeg har sovet i køjeseng med Per. Han lå øverst og var meget urolig," sagde hun i sin tale.

En halv omgang foran

Selvom der var lagt op til en kort seance af et kvarters varighed, nåede flere at holde tale for prismodtageren.

"Mange kalder dig for Ole Olsen. For du er altid en halv baneomgang foran os andre," lød det blandt andet.



Tekst og fotos: Michael Wulff, sakset af red. fra Ugebladet Skanderborg, 9. dec. 2020

Mit Hertha

Mit Hertha.... Tænk hvis nogen havde prikket mig på skulderen for 5 år siden og sagt, at jeg nu skulle sidde her i Tjekkiet med min sovende datter ved min side og skrive denne tekst til et tidsskrift i et lille Steiner-inspireret bo- og levested i Danmark. Et bo- og levested, hvor jeg for øvrigt ville komme til at finde min kommende søde, smukke kone. Som jeg ville få en dejlig datter sammen med, og at vi ville bygge et nyt bæredygtigt træhus. Nå ja og selvfølgelig også lige adoptere en skøn lille hund. Hmm ja, jeg ville nok ikke helt have troet på det, men med sikkerhed syntes, at det lød som en spændende rejse. Og hvilken fantastisk rejse det har været, andet kan jeg så absolut ikke sige.

Det hele startede med, at jeg skrev til denne her smukke pige på et dating-site, og hun skrev dælmme tilbage. Tilmed i lige så lange romaner som jeg skrev til hende. Vi så meget ens på universet, og hun kom helt fra Tjekkiet! Nøj, jeg var bare solgt. Og det er jeg heldigvis stadig :-)

Første date var selvfølgelig i Hertha. På gåtur med Karla i det dejlige vejr, og Katja havde Råkage med. Kunne det være en bedre date? Næppe :-)
Ja, lige der startede det hele. Mit første møde med nu mit Hertha, min Katja, Ayumi, og Karla.

Sikke en start. Husker stadig så tydeligt følelsen, da bilen ramte gruset første gang, og jeg så de spændende huse. Min første tanke var, at her kunne det da være meget fedt at bo. Det var også som om, at de fleste nerver og den værste nervøsitet lagde sig lidt lige der. Efterfølgende, når vi sås i Hertha, så kom samme følelse, så snart jeg drejede ind fra asfalten. Senere stod det klart for mig, at det helt essentielt jo er Herthas gode energi, der rammer én lige der, i krop og sjæl, og det gør den jo også heldigvis stadig.

Ved de første mange møder med folkene på Vænget fik jeg spørgsmål om, hvor jeg så kom fra. Om jeg også var tjekkisk eller måske tysk? Toppet af den kære Ole, der bestemt mente, at jeg var rigtig god til dansk. Tak min ven, jeg havde nu også øvet mig i snart 35 år :D
Nå, men hvis nogen nu stadig skulle være i tvivl, så er jeg altså født i Ikast :-)

Tilbage til mit Hertha. Det er jo denne helt, helt specielle energi, der kendetegner mit Hertha bedst, hvis det hele sådan skal og kan opsummeres. Denne energi, føler jeg, udspringer af den rene kærlighed, der har et så smukt, fint flow igennem alle de væsener, der har valgt at have sin gang lige her. Kærligheden til os selv. Til hinanden. Til dyrene. Til planterne. Kærligheden til, at vi alle vil det her med krop og sjæl, for vi kan ej andet, da vi er blevet draget herind og hverken kan eller vil væk herfra igen :-)

Lad den bestå og flyde så længe solens stråler rammer vore kinder :-)

Tak til alt og alle, der har beriget mit Hertha liv. Ser frem til den fortsatte spændende rejse med nysgerrighed og taknemmelighed :-)
De bedste hilsner, Rudi





Årets julespil blev i år afviklet udendørs i 8 grupper på hver 10 personer, samlede omkring hvert sit bål og med hver sin Stjernesanger, der førte grupperne rundt til 4 små tableauer. Disse gennemspillede i kort form (2 min) de centrale billeder i det traditionelle Oberüfer-julespil. Det var umådelig stemningsfuldt at gå fra tableau til tableau ad de kolde og fakkeltbelyste veje i det tiltagende mørke - fra rondellen til fælleshuset og videre over stalden, forbi pandekagehuset og tilbage til rondellen, hvor der var lidt varmt at drikke. Til slut kom alle skuespillerne med hver deres fakkel og stillede sig i en stor cirkel bag de 8 grupper, og vi sang et par sange.

Fotos: Ole W



Kære medarbejdere og beboere

Et af julens højdepunkter for os har i 24 år været juleafslutningen og julespil med forældre, beboere og medarbejdere: Så blev det jul!

I år var vi ved at indstille os på, at der ikke blev julespil. Men sådan blev det heldigvis ikke. Vi siger tak for den dejlige oplevelse, det var, at se det vel koreograferede og bevægende spil, som I med stor fantasi og indlevelse lod folde sig ud i den mørke nat oplyst af bål og fakler. Og oven i købet med varm saft og kager. Tak skal i alle have og godt nytår.

Helle og Søren



Fotos: Helle

Julespil i Coronas lys

I Hertha har vi i 25 år spillet et julespil med Josef og Maria, englen Gabriel, værterne i Betlehem og hyrderne på marken, alt samlet omkring Jesu fødsel. Vi plejer at spille det tre gange i vores sal og én gang i Skivholme Kirke – i alt for næsten 350 mennesker. En herlig tilbagevendende tradition!

Så kom alle restriktionerne. Vi måtte kun samles 10 personer ad gangen. Men vi ville spille, men dog alligevel overholde alle restriktioner om at holde afstand og dog være sammen.

Hvis vi spillede samme stykke 8 gange for 10 tilskuere, kunne vi spille for 80 af vore gode naboer i Hertha. Vi omskrev julespillet til at rumme fire spillesteder:

- Maria bebudelse,
- Josef og Maria søger overnatning i Betlehem,
- hyrderne på marken,
- hyrderne finder det lille barn.

Hver scene måtte tage 2-3 minutter at fremføre. Alt skulle foregå i det fri lige omkring kl. 16, når det mørkner.

Man skulle gå og bevæge sig, så man ikke frøs.

Man skulle begynde ved et bål og vende tilbage til det og slutte med sang.

Det hele måtte maksimalt tage mellem tre kvarter og en time.

Spillestederne blev placeret fire forskellige steder rundt i Levefællesskabet: På den store fælled midt i landsbyen – ved bageriet – ved stalden og ved "pandekagehusene". Det måtte tage 2-3 minutter at gå mellem spillestederne oplyst af fakler. Hvert af de 8 tilskuerhold blev ledet af en stjernesanger.

Spillet begyndte med, at de 8 ti-mands hold samledes omkring de 8 bål, der udgjorde en stor kreds på fælleden med 20 m mellem hvert bål. Stjernesangeren bød velkommen, og så vandrede man ført gennem en fakkel-allé til hvert af de fire spillesteder. Efter 20 minutter kom man tilbage til sit bål på den store rondel, hvor der blev serveret varm saft og honninghjerter.

Efter ca. en time havde alle 8 hold været på en fantastisk oplevelse omkring julens budskab under den mørke aftenhimmel og omkring et varmende bål, hvor gnisterne steg til himmels.

Spillet sluttede med, at fire fløjtespillere gav tonerne til "Dejlig er Jorden", som vi alle sang med på.

En meget stemningsfuld oplevelse, selv om vi var sammen på afstand.

Dramagruppen



Fotos: Forskellige...

Julespil i Hertha

Hjertelig mange tak for det flotte julespil!

Det var så levende, og det blev mere autentisk, når vi selv var ude i kulden på marken.

Alle bålene som lyste mere og mere op, jo mørkere det blev.

Faklerne, der viste os rundt ført af stjernesangerne, hvor vi skulle gå.

Spillet var flere forskellige steder, og Josef og Maria var med i flere "udgaver".

Tak for det store arbejde, der ligger bag, med at udtænke ideen og få det til at ske.

Det var magisk.

Det var en helt fantastisk smuk oplevelse.

Rita



Foto: Randi



Foto: Helle



En julefortælling, del 2

Kære Herthanit. Her følger 2. del af "Herthas Juleeventyr".
Kh skribenterne i Hertha

Mødet: Drillenissen og Nissenok gik langsomt mod hinanden. I takt med at de kom tættere på hinanden, bredte der sig et stort smil på begges læber. NØJ hvor havde de begge savnet deres venskab. Da de stod 1 meter fra hinanden, strakte de armene frem og mødtes i et kram, der varede 31 min, 1 min for hvert år de ikke havde kunne enes. Herefter flettede de deres skægspidser sammen og gik hånd i hånd hen til Nissenellie for at fortælle hende, at de var blevet venner. Da Nissenellie så Nissenok og Drillenissen genforenet klappede hun glad i sine små hænder og begyndte straks på en stor portion risengrød. De tre nisser satte sig til bords og spiste, talte og grinte, som havde de set hinanden dagen før. Efter grøden og den gode snak blev snakken mere alvorlig, for hvordan skulle det blive jul uden julestemning? Og hvor skulle halvnissen Nis bo? Og hvad med den der trælse kat Corona, hvordan skulle de få den jaget væk fra Hertha? Der var mange ting at tage sig af som nisse. De tre nisser stak hovederne sammen og lavede en fælles plan.

Planen: Det var blevet d. 14. december, og nisserne havde travlt med at gå rundt til alle i Hertha og hviske dem i øret. Nissebørnene Ludvig og Lotte stod for at hviske alle Herthas børn i øret, mens de sov. Nissenok og Drillenissen havde skiftedes til at liste rundt og hviske de voksne i Hertha ind i øret. Det var let nok at hviske nogen af de voksne ind i øret f.eks. Sibylla, Jonathan og Ole W., for de sov tungt og snorkede ikke. Det var lidt svært med Soroush, Mattias og Amadeu, for de snorkede så højt, at man ikke kunne høre sig selv hviske. Men værst var det med Peter, for han skulle hele tiden op og tisse, så Nissenok blev hele tiden forstyrret i sin hvisken.

D. 20. december: Efter 6 dage med hvisken havde Nissenok, drillenissen og nissebørnene Ludvig og Lotte ret trætte hviskestemmer, men nisserne var også glade, for i dag var dagen, hvor de skulle se, om alt deres hvisken havde givet pote.

Første opgave var at få alle børnene i julehumør, så de voksne kom i julehumør og lavede grød og lækre julesange til børn og nisser. At få børn i julehumør gøres bedst, når der ikke er så mange voksne til at holde øje. Så nisserne havde hvisket alt det gode ved julen ind i ørerne på børnene om natten. De havde hvisket julesange som "På loftet sidder nissen med sin julegrød" og "Glade jul". De havde også hvisket om julehjerter, juletræer, konfekt, kalenderlys, brunkager, stjerner, julefortællinger, gaver, kræmmerhuse, nisseøl, risengrød, julestjerner, kærlighed, misteltene, pebernødder, julekalender, adventsspiral, Luciaoptog og meget, meget mere. Børnene vågnede om morgenen d. 20. december og tog deres nissehuer på og mødtes på legepladsen. Her blev de enige om at lave deres egen børnejulefest med alle de juleting, de havde drømt, eller som nissebørnene havde hvisket til dem. Børnene listede ind i caféen og begyndte at lave konfekt, julekager, pynt og synge. Børnenes julehumør var godt på vej - det kunne Nissenok mærke og se. Han blev varm om hjertet.

Nissernes næste opgave var at holde de voksne væk, så de ikke kom med deres bekymrede voksenhed og ødelagde børnenes julefest. Derfor havde Nissenok og Drillenissen fornisset alle de voksne i Hertha med deres hvisken, så de hver især

kun kunne tænke på en ting hele dagen d. 20. december.

Randi vågnede op og havde slet ikke lyst til at bage; hun plejer ellers at skynde sig over i bageriet og hygge sig, men i dag havde Randi kun lyst til at synge Lucia. Og selvom det næsten lige havde været d. 13. december, og hun allerede havde gået lucia-optog, så kunne hun ikke tænke på andet end sin hvide kjole og lys. Hun kunne heller ikke lade være med at synge Luciasangen om og om igen, selv mens hun børstede tænder, sang hun "sankta Lucia saankta Lucia".



Drillenissen havde også været på spil og havde gjort det umuligt for Michael og Tune at komme på arbejde, for hver gang de tog et skridt, så bandt deres snørebånd sig sammen på højre og venstre fod, og de væltede. Tune var stædig og blev ved med at gå afsted eller rettere vælte afsted. Da han var nået ned til den nye bænk ved runddelen, var han træt og lagde sig til at sove. Michael nåede kun ned i haven så slog han sig, og måtte trøstes af Loise.

Morten sad bare helt stille og kunne kun pille bussemænd, mens Rasmus'erne kravlede i et træ. Alle i Herthahus dansede om juletræet hele dagen og fik meget ømme tæer. Doris, Lily og Amadeu sang danske julesange for Marie, Marie og Marie. Lily var lidt forvirret, for hun vidste slet ikke, at hun kunne alle danske julesange. Sangene havde Nissenok hvi-sket aften efter aften til de tre volontører.



Lucia-optog i Hertha (Foto: Ole W)

nøjes med at kysse hendes kinder, det var der bare ikke noget at gøre ved, for hun og hele Burishus kunne kun sprælle som en julesprællemænd hele dagen lang.

Den mest besynderlige var dog Kennert, som stod midt i Hertha med en mistelten i hånden, som han holdt over sit hoved og kyssede alle de kinder, der kom forbi. Per og Søren H var til sidst ret trætte af alt det kysseri, og Bjørke synes måske også godt, Kennert måtte



Nede i Gartneriet skete der også mærkelige ting. Birthe og alle fra Nerthus havde så travlt med at lave julete, og de løb rundt og puttede forskellige urter i små poser og havde slet ikke tid til at sørge for gartneriet. Bernd var ret forvirret,

Her er nogle af børnene taget på fersk gerning i caféen, hvor de lader som ingen ting, fordi der er voksne tilstede...

(Foto: Merete)



da han kom for at hjælpe til i gartneriet, men endte også med at gå og sniffe til juleurterne dagen lang.

Den sidste opgave for nisserne var at komme af med katten Corona, og derfor havde de lokket musen Ejvind til at være lokkemad. Til gengæld fik den alt det ost, den kunne spise fra butikken, hvor Søren C, Tanja og Zetna lige havde lavet nye osteforsyninger.

Ejvind gik med rystende museben ud for at stille sig midt på legepladsen. Her kom Fister, Fanta, My og Sally sammen med de andre katte hurtigt frem, og Ejvind fes afsted ned mod en sur bondemands gård nede ved Galten. Her havde Drillenissen stillet alt den lækreste kattedmad frem og lavet et kattehus til katten Corona, så den forhåbentlig ikke havde lyst til at vende tilbage til Hertha. De andre katte skulle nok vende hjem til deres familier i Hertha.

Men Corona kom aldrig. Til gengæld havde ingen i Hertha tænkt på Corona d. 20. dec., for dagen var blevet skør og sjov.

Nis var måske den eneste, der stadig hang med hovedet. Derfor var Nissenok enig med Drillenisse om, at de ville finde ham det bedste hus i Hertha.

Huset, som de havde kig på, var selvfølgelig det nybyggede bofællesskab, Vidarhus. Det skulle gerne være indflytningsklart til marts, og det passede Nissenok godt, fordi det var dér, at han plejede at gå i sommerhi.

Derfor havde de hvisket byggearbejderne i ørerne, at de skulle bygge en halvstor nisselem på bagsiden af huset, hvor man let kunne smutte ind og ud som halvnisse. Så havde de også tryllet et af rummene til et hus i sig selv, som man først opdagede, når man kom ind i rummet – gennem lemmen. Det ville blive Nis og hans families julegave for i år.

Da det var blevet aften d. 20. dec., måtte Nissenok dog undersøge, om håndværkerne havde gjort deres arbejde nok. Nissenellie ville absolut med. Så da ungerne var gået til ro, traskede de igennem gangene under cykelbanen, forbi græs og buske i Østrondellen og ind mellem Nanna og Svend & Mariannes hus. Da de nåede op på bagsiden af Vidarhus, var lemmen rigtig nok placeret næsten et usynligt sted. Den var stor nok til små nisser, men mon halvnissen, Nis kunne komme igennem? Det mente Nissenellie bestemt ikke.

De kom ind i rummet. Det var faktisk færdigt og indflytningsklart som nissehytte med brændeovn, grødkoger, uldtæpper og fildede møbler. Selvfølgelig var der de sædvanlige kighuller, hvorfra nisserne kunne spionere ind i alle stuer i Hertha. Men Nissenellie fik en bekymret mine og sagde til Nissenok, "Ved du hvad, Nissenok? Jeg er ked af at sige det. Men det her sted kan du ikke byde halvnissen, Nis. Han har ikke tid til at kigge i kighullerne, når han har alle køerne at tage sig af. Det bliver han stresset af. Og grødkogeren kan han jo hurtigt blive træt af. Mon ikke vi to kunne hjælpe ham af med det her hus?" Det havde Nissenok ikke tænkt på. Men Nissenellie så på ham med en streng mine og rystede bedrevidende på hovedet, og dertil sagde hun, "Nissenok, nok er nok. Jeg strikker ham et par sokker, og vi flytter ind her. Du pudser Nis' træsko og fortæller ham, at det nok skal gå med at finde et hus snart." Så var den sag afgjort.

D. 24. december var julestemningen på sit højeste i Hertha. Man hørte af og til folk synge julesange på stierne; i vinduerne var julelys tændt, og den krydrede søde duft af julemad steg ud fra døråbninger og vinduer. Man hørte levedæller råbe "glædelig jul" tværs over græsplæner og buske. Nissenellie indviiede den nye grød-

koger, og serverede grød for Drillenissen, Ludvig og Lotte i deres nye feriebolig i Vidarhus. Nis havde fået en stor portion grød med hjem til familien. Deres mission var så godt som lykkedes – Nis havde fået et login til boligportalen, og Nissenellie havde insisteret på at indrykke en boligannonce i Herskindsigt og tilføjede "noget må jeg jo gøre, når nu du ikke kunne finde ud af at bygge ham en passende bolig." Ak ja, der var en god stemning i Hertha.

Det kunne de se, da de havde lagt grødskeen fra sig for at kigge ind i stuerne i Hertha. De så børn synge og danse om juletræet for derefter at finde pakker frem og give til hinanden med stor fryd. Der var røde og runde kinder og mætte maver. Der var levende lys og klejner i lange baner. Men allermest var der fred og kærlighed i Hertha. Nissen-ok smaskede fornøjet, da han lagde nissehuen fra sig på natbordet og trak dynen godt op under ørene.



*Julnissegrød i caféen
(Fotos: Kamala)*

Nyt fra bofællesskaberne

December bød på en masse dejlige, hyggelige og kreative oplevelser indenfor hjemmets 4 vægge. Alt imens vi læste op på retningslinjer, sprittede af og holdt afstand, fandt vi tid til at være sammen, gøre ting sammen, og fordybelse fik mere plads trods restriktioner og begrænsninger.

Alt er under forvandling, nytænkning og omstrukturering er blevet en følgesvend i alt, hvad vi foretager os.

Nu er her stille - de fleste er taget på juleferie (skrevet d.22/12), men der bliver allerede arbejdet med skemaer og planer for det nye år.

Den første uge efter juleferien, (værkstederne starter op igen d. 4/1), er der et alternativt skema, så vi kan passe på hinanden og være ekstra forsigtige den første tid, efter vi har været spredt for alle vinde.

Vidarhus er færdigt - eller næsten færdigt! Martin Byg har til d.11/1 til at færdiggøre de sidste detaljer, inden vi rykker ind med malerspande, lamper og gardiner, årstidsborde og hjertevarme.

Beboerne flytter ind d.1/3 - nu glæder vi os til, at vi kan få lov at gå ind i huset og se værelser og fællesarealer an og langsomt vænne os til huset.

Vinterferien blev i efteråret ændret fra Rom & skiferie til Skallerup Klit men men men - nu har vi så besluttet også at udskyde vores vinterferie og i stedet skabe nogle anderledes værksteder herhjemme, være sammen om en masse oplevelser uden at bevæge os for langt væk fra Vænget.

På gensyn i 2021

Anne-Lene



Herskind er Årets Landsby

"En udfordrende opgave med mange gode kandidater".

Sådan lyder det fra Landsbysamvirket, der syvende gang har udpeget Årets Landsby i Skanderborg Kommune. Tebstrup, Blegind, Gl. Rye, Voerladegaard, og landsbyfællesskabet Herskind-Skivholme-Herskind Hede var indstillet til titlen, og der var tæt løb blandt dem.

Indstillingerne beskrev masser af aktiviteter i samtlige af de indstillede landsbyer.

"Det har givet et interessant indblik i hvad der sker i vore fine små byer i Skanderborg kommune. Masser af aktiviteter i forsamlingshusene, foreningerne, tiltag for at drage omsorg for og inddrage de nytilflyttede, samt ikke mindst i 2020 at finde på nye måder at følge traditioner og samtidigt finde på nye tiltag med en pandemi hængende over hovedet," skriver Landsbysamvirket i en pressemeddelelse.

Vinderen blev landsbyfællesskabet Herskind, Skivholme og Herskind Hede, der kan se frem til prisen på 5.000 kr.

I begrundelsen for, at det netop blev landsbyfællesskabet skriver Landsbysamvirket blandt andet:

"Nytænkning og alligevel fastholdelse af traditioner, omsorg for de svage, inddragelse af de nye, udviklingsprojekter med et skarpt blik for det nære, fællesskabet og nye tanker var netop nogle af årsagerne til, at valget faldt på Herskind, Skivholme og Herskind Hede området. Coronaen har i den grad ansporet kreativiteten hos foreningerne og åbnet for udelivets muligheder."

Landsbysamvirket har i en årrække taget initiativ til at udpege Årets Landsby. Landsbyerne, som har haft titlen de seneste år, har været meget begejstrede, og det har vakt stolthed, men også nye muligheder for se at værdierne i landsbyerne lokalt.

Voerladegaard brugte titlen aktivt ved at skilte med titlen hele 2020 og ejendomsmæglerne har eksempelvis brugt titlen i deres salgsoptillinger i de pågældende landsbyer.

"Det vanskelige i at skulle vælge blandt vidt forskellige indstillingsmaterialer og landsbystørrelser og hermed også muligheder for ressourcer opvejes af, at når man fremhæver en landsby årligt, får flere indblik i, hvad landsbyer faktisk kan som bo og levested i disse år. Det gavner alle landsbyer," understreger Landsbysamvirket."

Sakset af Red. fra https://skanderborg.lokalavisen.dk/nyheder/2020-12-21/-Herskind-er-%C3%85rets-Landsby-7585492.html?fbclid=IwAR3itH8G7q-_2WO6TYlmjMZkQEzEieC6sk-rFc2iaZ7_HRqA-K4kh-ZD3HI (Foto: Privatfoto)



December-nyt fra Landbruget

Der er gang i oprydningen i landbruget inden for mange spektre, og jeg må sige, det er ingen luksus. Jeg er nødt til at lokke lidt en gang imellem, men alt i alt hygger både brugerne og jeg os med det.

Der er et kæmpe problem med mælkens kvalitet lige nu. Michael og jeg har brugt tid og kræfter, men desværre ikke løst problemet endnu. I morgen (onsdag 16. december) kommer både malkemaskine-specialist og dyrlæge og kigger og vurderer, og forhåbentlig er problemet løst ved udgivelsen af dette blad.

Især brugerne er vildt lykkelige for den nye traktor og tyren Anton, og begge to mere end indfrier forventningerne.

Jeg ser meget frem til fortsættelsen af "jule-fortællingen", den er rigtig sjov og underholdende.

Til sidst vil jeg bede forældrene til Herthas børn tale med børnene om omgangen/opførsel ved og omkring landbruget. Som udgangspunkt ingen adgang indenfor i stalden, hvis ikke landmanden er der.

Nis



Anton i modlys og kalve, der hygger sig i det nye hø.
(Fotos: Stine)

S21 Referat Fællesledelsesmøde 30. november

Mødeleder: Johanne. Referent: Eja. Afbud: John, Freja, Mathieu. Gæster: Ole W, Ole U

Indledning:

a. Færdiggørelse af dagsorden: Der blev byttet om på punkterne, da der var indbudt gæster.

b. Meddelelser, til & fra flytning m.m: Freja ønsker at holde pause fra FL. FL mangler en til at svare på mails.

Opfølgning fra sidste møde:

Nyt om stier omkring butikshuset (Kennert): Der er kørt jord på stien, så den kan laves færdigt på en fællesarbejdsdag.

Udkast til mandatgruppens opgaver (Anne Lenes Mail og samtale med hende): Eja har sendt et udkast til Anne- Lene, men har endnu ikke fået forslag tilbage.

Fælleshus renovation- restaffald & emballage: Der er bestilt to affaldscontainere til varelager og bageri, der kan bruge dem. Der er ikke uventet uenighed om, hvor disse affaldscontainere skal stå.

Revidering af budget 2021: Der forelå ikke en revision – mailen var ikke kommet frem

Opfølgning: Parkeringsproblemer ved 24-rækken: Der er et tilbud på parkeringspladser ved Anne Lenes hus og over for stalden på 37000 kr. Skal på næste LM

Nye punkter:

Evaluering af landsbymøde: Ole W var inviteret til at orientere, om det var muligt for byggefirmaet Kaj Alfartsen at nå at indsende bygge-ansøgning til Skanderborg Kommune før jul. Det kan ikke lade sig gøre.

Ole U og Mathias H. orienterede om, at det stadig ikke havde været muligt at få besked fra Merkur, om Fællesledelsen kan optage et lån på 1½ mio til bla. at etablere og færdiggøre østudvidelsen. Merkur har været på besøg. Herthas omdømme er ikke særlig godt, fordi de store pengebeløb er flyttet til andre pengeinstitutter, og Merkur opfatter, at de sidder nu med smulerne, de taber penge på. Det er korrekt, at den store lånemasse er flyttet, men pengeflowet er der stadig hos Merkur. Lige så snart Ole U og Mathias får svar fra Merkur, gives svaret videre til Fællesledelsen

Kennert fremlægger Landsbyfondens projektering af Hertha-hus- ombygning: Fondens hovedprioritet er at bygge boliger til de udviklingshæmmede. Det er det eneste, der er midler til.

Når ombygningen er finansieret og udført, og beboerne er flyttet ind m.v., så vil Fonden have luft til at lave noget vedr. sal. Arkitektfirmaet Konzept (Morten Smidt, Mette Nygaard og Karl Thorsen) er kommet med et forslag til kontrakt til projektering af ombygningen af Herthahus. Projekteringen kan omfatte en ombygning med den nuværende sal, forberedelser til en ombygning af en større sal (taget på Herthahus skal udskiftes – der skal derfor allerede nu tages med i betragtningerne, hvis dette tag også skal kunne rumme en udvidelse af nuværende sal, der kan rumme alt det, Levefællesskabet mener at have brug for at plads og muligheder for kulturelle udfoldelser), eller om projekteringen skal være et Herthahus uden sal, fordi denne sal er flyttet til en hel anden placering.

Landsbyfonden støtter bygningen af en stor og fællessal for hele Levefællesskabet. Men har ingen kræfter eller økonomi til at gå ind i arbejdet. Fællesledelsen er fri til at nedsætte en mandatgruppe, der vil undersøge mulighederne for en ny organisering omkring en stor og fællessal for hele Levefællesskabet.

Fællesledelsen forslår, at der først i det nye år afholdes Landsbymøde, hvor denne situation præsenteres. Landsbymødet skal høres, om placering af en stor og fællessal for hele Levefællesskabet. Fællesledelsen vil fremlægge tre placeringer og fordele og ulemper ved disse placeringer.

Som optakt til dette punkt på Landsbymøde er: Konklusioner fra Procesgruppen for Herthahus-ombygning.

S22 Referat af fællesledelsesmøde den 14. December 2020

Mødeleder: Merete, Referent: Johanne, Afbud: Ingen

Indledning:

a. Færdiggørelse af dagsordenen

b. Meddelelser, til- og fraflytninger m.m. **Johanne er gået ind i ventelistegruppen som repræsentant for FL.**

Tobias og Gitte har opsagt deres lejemål i 19C. Maja flytter ind i 19C.

Opfølgning fra sidste møde: **Lånemuligheder for FL: Det er en langsommelig og kompliceret proces. En stor udfordring er lånte penge, der investeres i noget, vi ikke ejer. Den måde, hvorpå der kan lånes penge, er en kautionssordning hvor alle (beboere, medarbejdere og levedæller) låner og skriver under på en kautionserklæring. Det er en stor proces, hvor mange skal spørges. Det er ikke ligetil, da vi heller ikke ved, om alle kan godkendes som kautionister.**

Et andet forslag er, at der dannes et nyt organ, der kan stå som ejer af bygninger, der kan tages lån i. Ideen om, at den kontinuerlige indbetaling til kontoen "Fælleslokaler" i Fælleskassen, kunne indregnes som kommende husleje til én fælles sal.

Vi foreslår, at landsbyen oplyses på et større grundlag inden næste landsbymøde. Vi spørger Morten, om han vil være med til at formulere noget, der kan sendes ud. Merete og Mathias deltager, og Eja spørger Morten.

1. Budget 2021, næsten intet nyt Vi foreslår, at den nye sekretær afslutter regnskabet sammen med Maja og overtager derfra. Vi har 2 store poster, der skal kigges på, det er laden og Tante Hertha.

2. Landsbymøde i januar 2021 **Næste landsbymøde bliver den 18. januar 2021 kl. 19-21 i forsamlingshuset. Punkter til mødet er planlagt og sendes til Tove V.**

3. Ansøgninger til stillingen som sekretær. Den videre proces. **Ansættelsesudvalget arbejder videre med de ansøgninger, der er kommet.**

4. Kulturforeningens udkast til mandat. **Fint mandat.**

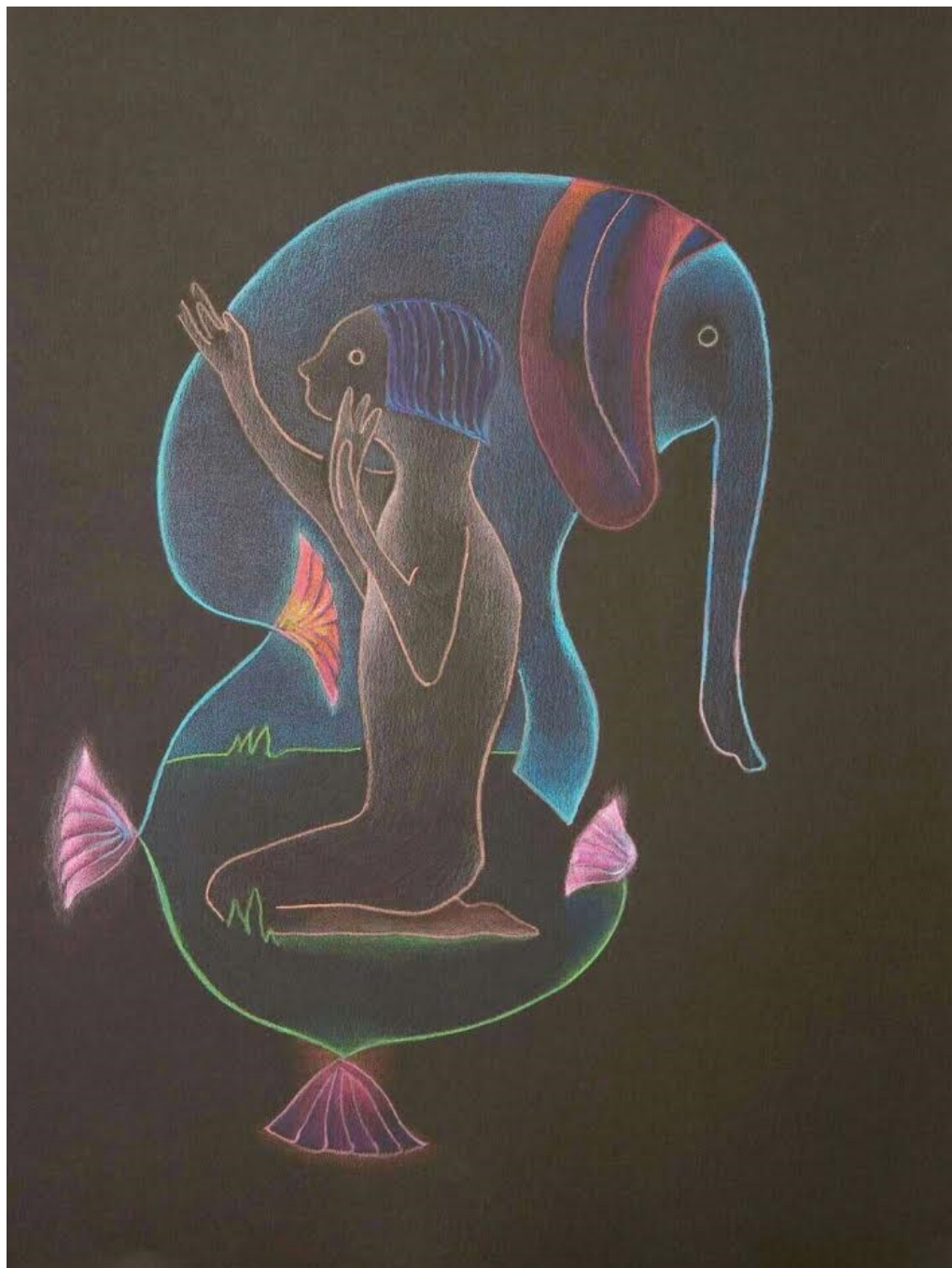
Evt. **FL har sagt ok til, at Værdiskabelsesgruppen sender en pressemeddelelse ud.**



Månedens kunstværk

Som en ny tradition vil vi hver måned præsentere et kunstværk. Det bliver ikke kommenteret eller fortolket - kun kunstnerens navn og - hvis det ønskes - værkets titel og årstal anføres. Formålet er at vise de kunstneriske talenter, som Hertha ofte ganske usynlig, rummer. Bidrag gerne med et billede af det bedste, du har lavet! Send det til tante@hertha.dk. Rent undtagelsesvis har vi valgt at bringe to af Svends billeder - dels fordi han blev lovet det i et tidligere nr. og dels for at vise spændvidden i hans kunst.

Kunstner: Svend Pedersen



Af kaos skabtes kosmos,
En god og ordnet verden.
Den blev igen kaotisk
Ved menneskenes færd.

Med julenattens under,
Med påske og med pinse
Gav Gud vor jord de kræfter,
Der virker som en linse.

En linse, der kan samle
Vort kaos til et hele,
Et kosmos, som vi sammen
I kærlighed kan dele.

Seminarielektor Bent Andersen 1920-1996. Bent Andersen var med i Hertha Støtteforenings bestyrelse helt fra begyndelsen (1982) og dermed med i forberedelsen til Hertha Levefællesskab. Han døde det år (1996), hvor Hertha Levefællesskab blev til virkelighed

Helle

Et guldorn så overrumplende morsomt, at det ikke glemmes:

Ida, som de første år boede her i Hertha, spillede som barn på Kristofferhjemmet rollen som jomfru Maria, hvilket hun gjorde gribende. MEN da jomfru Maria skal føde det lille Jesusbarn, råber Ida med klar røst: "Det blev en pige"!

Helle